22

സുറിയാനി

സഭാമാസിക

ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടു കൂടി
മലങ്കര സണ്ടേസ്ക്കൂൾ അസോസ്സ്യേഷ്യൻറയും മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥിസംഘത്തിന്റേയും വകയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു.

പുസ്തകം 4.	1930 തെശ്രീൻഹ്റോയി 1106 വൃശ്ചികം	ലക്കം 11.

വിഷയവിവരം.

പത്രവരി ആണ്ടിൽ ഒരു രൂപ മാത്രം

സുറിയാനി പഞ്ചാംഗം

1930 തെശ്രീൻഹ് റോയി

1106 വൃശ്ചികം 1930 നവംബർ—ഡിസംബർ

ആഴ്ച	സുറിയാനി തിയതി	മലയാളം തിയതി	ഇംഗ്ലീഷു തിയതി	വിശേഷദിവസങ്ങൾ
വെള്ളി	1	29	14	
ശനി	2	30	15	൧-ാനു- സകല ശുദ്ധിമാന്മാരുടേയും ശുദ്ധിമതികളുടേയും സഹദേന്മാരുടേയും സഹദാസ്ത്രീകളുടേയും ഓർമ്മ
ഞായർ	3	1	16	
തിങ്കൾ	4	2	17	
ചൊവ്വ	5	3	18	
ബുധൻ	6	4	19	൩-ാനു- കൂദൊശ്ഈത്തൊ ഞായറാഴ്ച
വ്യാഴം	7	5	20	൧൦-ാനു- ഹൂദൊശ്ഈത്തൊ ഞായറാഴ്ച
വെള്ളി	8	6	21	
ശനി	9	7	22	൧൩-ാനു- സ്വർണ്ണവായുള്ള മാർ ഈവാന്യോസിൻെറ ഓർമ്മ
ഞായർ	10	8	23	
തിങ്കൾ	11	9	24	൧൪-ാനു- മാർ പീലിപ്പോസ് സഹദായുടെ ഓർമ്മ
ചൊവ്വ	12	10	25	
ബുധൻ	13	11	26	
വ്യാഴം	14	12	27	൧൭-ാനു- സ്കറിയായോടുള്ള അറിയിപ്പിൻെറ ഞായറാഴ്ച
വെള്ളി	15	13	28	
ശനി	16	14	29	൨൧-ാനു- ദൈവമാതാവിൻെറ ദൈവാലയപ്രവേശനപ്പെരുന്നാൾ
ഞായർ	17	15	30	
തിങ്കൾ	18	16	1	
ചൊവ്വ	19	17	2	൨൪-ാനു- ദൈവമാതാവിനോടുള്ള അറിയിപ്പിൻെറ ഞായറാഴ്ച
ബുധൻ	20	18	3	
വ്യാഴം	21	19	4	
വെള്ളി	22	20	5	൨൯-ാനു- മാർ യാക്കൂബ് ബുർദ്ദ്ഓനൊയുടെ ഓർമ്മ
ശനി	23	21	6	
ഞായർ	24	22	7	
തിങ്കൾ	25	23	8	൨൭-ാനു- മാർ യാക്കൂബ് മല്പാൻെറ ഓർമ്മ
ചൊവ്വ	26	24	9	
ബുധൻ	27	25	10	൩൦-ാനു- മാർ അന്ത്രേവാസ് ശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മ
വ്യാഴം	28	26	11	
വെള്ളി	29	27	12	
ശനി	30	28	13	

സുറിയാനി

സഭാമാസിക.

പുസ്തകം 4.	1930 തെശ്രീൻഹ്റോയി 1106 വൃശ്ചികം	ലക്കം 11.

മംഗളാശംസ.

—:*:—

അറിവെന്നിയെ ഇരുളിൻ വഴിതിരയുന്ന ജനങ്ങൾ-
ക്കറിവേററവുമുളവായിടുവതിനാശയൊടെന്നും
മുറപോൽപ്പലസുവിശേഷവുമറിയിച്ചുവിളങ്ങും
“സുറിയാനിസഭാമാസിക” വിലസീടുക,സതതം.

എന്ന്, (കോതമംഗലം പി. എം. വക്കി.)

ദാമ്പത്യബന്ധം.

(അഥവാ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്നേഹപരമായ ജീവിതം)

വി. വി. വക്കി, പറവൂർ.

ആകാശത്തിൻേറയും ഭൂമിയുടേയും അവയിലുള്ള സർവ്വ ചരാചരങ്ങളുടേയും സൃഷ്ടികർത്താവായ ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് പറുദീസായാകുന്ന ഏദൻതോട്ടത്തിൽ വച്ചു കല്പിച്ചരുളിയ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഒന്നു കുടുംബജീവിതമാകുന്നു. പാപാവേശത്താൽ ഈലോകം പാഴായിപ്പോയതിൻെറ ശേഷം അതോടുകൂടി നശിച്ചുപോകാതിരുന്നതു സാക്ഷാത്തായ കുടുംബജീവിതമാകുന്നു. യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ തൻെറ സ്വന്ത സാദൃശ്യത്തിലും, സ്വരൂപത്തിലും സൃഷ്ടിച്ചുവെ

ന്നുള്ളതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി എല്ലാ ദേശത്തുമുള്ള മനുഷ്യരിലും പ്രകാശിച്ചുകാണുന്ന മഹത്തായ അടയാളം കുടുംബജീവിതത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന സ്നേഹമത്രേ.

സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ സൃഷ്ടിവിശേഷത്തെ നാം പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗവും തമ്മിൽ ഐക്യമായി വർത്തിക്കുന്നതിനാൽ മനുഷ്യത്വം പരിപൂർണ്ണമാകത്തക്കവണ്ണമാണ സൃഷ്ടികർത്താവു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. പുരുഷന്റെ ശക്തിയും, സ്ത്രീയുടെ കരുണയും, പുരുഷന്റെ ഉറപ്പും, സ്ത്രീയുടെ ആർദ്രതയും; പുരുഷന്റെ ഊർജ്ജസ്വലതയും, സ്ത്രീയുടെ സഹിഷ്ണുതയും ഇങ്ങിനെ പ്രതിപക്ഷങ്ങളായ പല ഗുണങ്ങളുടെയും ഏകോപിച്ചുള്ള വ്യാപാരത്താൽ മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയിൽ ഉദ്ദിഷ്ടമായ ആദർശം പരിപൂർണ്ണമാകുന്നു. എന്നാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള സഖിത്വം, ഐക്യം, സ്നേഹം, സഹവാസം എന്നിവ മാതാപിതാക്കന്മാരും മക്കളും തമ്മിലും, സഹോദരന്മാർ തമ്മിലും, സഹോദരിമാർ തമ്മിലും, സഹോദരീസഹോദരന്മാർ തമ്മിലും രക്തബന്ധമില്ലാതെ കേവലം സ്നേഹബന്ധം മാത്രം ഉള്ളവർ തമ്മിലും സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീകവുമായ സംഘടനംകൊണ്ടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നവർ തമ്മിലും ഉള്ള എല്ലാ മാനുഷ്യ ബാന്ധവങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അനുഭവങ്ങളാൽ ഒരു പ്രത്യേക ശക്തി എല്ലാവരിലും ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. ഈ ശക്തിയാൽ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം വികസിച്ചു ഒരു കുടുംബബന്ധം ഉണ്ടാകയും, ഒരു കുടുംബം പലതായി പടൎന്നു ഒരു വംശം ഉണ്ടാകയും, പല വംശങ്ങൾ കൂടി ചേൎന്നു രാഷ്ട്രീകബന്ധമുള്ള ഒരു രാജ്യം ഉണ്ടാകയും പല രാജ്യങ്ങൾ ചേൎന്നു സാമ്രാജ്യമോ, ഏക യോഗക്ഷേമസംഘടനമോ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ലോക ചരിത്രത്തിൽനിന്നും വെളിവാകുന്നു. അനേകം ഭാഷകളിൽനിന്നും ജാതികളിൽനിന്നും കൂട്ടി ചേൎക്കപ്പെട്ടവരെകൊണ്ടു രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ വിത്തു നമ്മുടെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സഖിത്വത്തിൽ നാം കാണുന്നു. അവർ ഐക്യത്തോടും, സ്നേഹത്തോടും, ഒരു കുടുംബമായും വസിച്ചുവന്നു. എന്തെന്നാ

ൽ അവർ രണ്ടല്ല, ഒരു ജഡമത്രേ. അവരെ തമ്മിൽ സംയോജിപ്പിച്ചതു പണമോ, ജഡേച്ഛയോ അല്ല, പിന്നയോ ദൈവത്തിൻെറ വചനത്തിൽ നിലനിന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിച്ച അതിൽനിന്നും വളരെ ഫലം ഉണ്ടായി സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടാണു ഒരു കുടുംബമായി അലങ്കരിച്ചതു. അതുപോലെ ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിലെ ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ സദാ സ്നേഹത്തോടും, അനുസരണത്തോടും, ഐകമത്യത്തോടുംകൂടി വസിക്കേണ്ടതാണു. അവരെ വിവാഹത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചതു മഹാ ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള ഉദ്ദേശമാണു. അവർ ക്രിസ്തുവിനേയും, മണവാട്ടിയായ സഭയേയും സദാ ഓൎക്കുന്നു. അവർ അന്യോന്യം നിഷ്കളങ്കമായി സ്നേഹിക്കുന്നു. അവൎക്കു ഇരുവൎക്കും ഏക ചിന്തയാണുള്ളതു. അവൎക്കു ഇരുവൎക്കും ഒരു ശരീരവും, ഒരാത്മാവും, ഒരു കൎത്താവും, ഒരു വിശ്വാസവും ഒരു ജ്ഞാനസ്നാനവുമാണു. അവർ "പൂൎണ്ണ വിനയത്തോടും, സൌമ്യതയോടും, ദീൎഘശാന്തതയോടും, തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹത്തിൽ ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ടും, സമാധാനബന്ധത്തിൽ ആത്മാവിൻെറ ഐക്യത്തെ കാത്തുകൊൾവാൻ ശ്രമിച്ചു" കൊണ്ടും നടക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിലെ ഭാൎയ്യയോടുള്ള ഭൎത്താവിൻെറ പെരുമാററം പോലീസുകാരൻ മോഷ്ടാവിനോടു പെരുമാറുന്നതുപോലെ അല്ല; അവൻ അവളോടു ഒരിക്കലും കൈപ്പായിരിക്കുന്നില്ലാ. അവളെ ശകാരിക്കുകയും, ഇടയ്ക്കിടെ പ്രഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. "എനിക്കുതന്ന സ്ത്രീ" എന്നല്ലാ "എന്നോടുകൂടി ഇരിപ്പാൻ തന്ന സ്ത്രീ" എന്നാണു അവൻ പറയേണ്ടതു. അതിനനുസരണമായി അവൻ വൎത്തിക്കേണ്ടതുമാണു. അവനു അവൾ ദൈവത്താൽ നൽകപ്പെട്ട വിശിഷ്ട ദാനമാണു. അവനു കൎത്തവ്യം ചെയ്യുന്നതിനു അവൻെറ ശിരസ്സിൽനിന്നോ, അവനാൽ മെതിക്കപ്പെടുന്നതിനു അവൻെറ പാദത്തിൽനിന്നൊ അല്ല അവൾ എടുക്കപ്പെട്ടതു. വനാന്തരത്തിൽകൂടെയുള്ള അവൻെറ മോക്ഷയാത്രയിൽ അവനോടുകൂടി പ്രയാണം ചെയ്യുന്നതിനു "അവനിൽ" നിന്നും എടുക്കപ്പെട്ടവളത്രേ! ഇ

തിൽനിന്നും സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ സമമുള്ളവരാണെന്നു കാണുന്നു. നമ്മുടെ ആദ്യപിതാവായ ആദാമിനു ഗാഢനിദ്ര വരുത്തി അവന്റെ പാദത്തിൽനിന്നൊ, കരത്തിൽനിന്നൊ, ശിരസ്സിൽ നിന്നൊ അസ്ഥി എടുത്തു ആദ്യമാതാവായ ഹവ്വായെ സൃഷ്ടിച്ചതായി വി. വേദത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നില്ല. പിന്നയോ, പുരുഷനു സമമുള്ളവളായിരിക്കണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു അവന്റെ അരഌ ഭാഗത്തിൽ നിന്നു, (ഹൃദയത്തിന്റെ സമീപം) അസ്ഥി എടുത്തു സ്ത്രീയെ സൃഷ്ടിക്കയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. ആദ്യ. ൨: ൨൧, ൨൨. ചിലർ സ്ത്രീകളെ വളരെ നിന്ദ്യമായി ഗണിച്ചു അവരെക്കൊണ്ടു അതിനീചമായ ജോലികൾ ചെയ്യിച്ചും, അയോഗ്യമായ വിധത്തിൽ നടത്തിച്ചും, കേവലം പശു, കഴുത, മുതലായവയെപോലെ വിചാരിച്ചും വരുന്നതു എത്രയോ കഷ്ടമാണു! സ്ത്രീകൾ തങ്ങളെക്കാൾ താണവരാണെന്നു സങ്കല്പിച്ചു നിന്ദിച്ചുകൂടാ. അതിൽ യഹൂദനും യവനനും എന്നില്ല, ദാസനും സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല, ആണും പെണ്ണും എന്നുമില്ല, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രേ. ഗലാ. ൩, ൨൮. എന്നാൽ സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാൎക്കു സദാ കീഴ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നുള്ളതു ഇവിടെ ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. പുരുഷന്മാരോടു സ്നേഹിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ അപ്പോസ്തലൻതന്നെ സ്ത്രീകളോടു നിങ്ങൾ ഭർത്താക്കന്മാൎക്കു സകലത്തിലും കീഴടങ്ങിയിരിക്കണം എന്നു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എഫേ. 5: 22, 24. ഭാൎയ്യ കീഴ്പെടാത്തവളായിരുന്നാലും സ്നേഹിക്കേണ്ടതു ഭർത്താവിന്റെ മുറയായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ ഭർത്താവു സ്നേഹിക്കാത്തവനായിരുന്നാലും കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതു ഭാൎയ്യയുടെ ചുമതലയാകുന്നു. സുവിശേഷം പുരുഷനു കീഴ്പ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനൊ, അവന്റെ മേൽ അധികാരംചെയ്യുന്നതിനോ സ്ത്രീയെ അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാ. പുരുഷന്റെ മേൽ അധികാരം ചെയ്യുന്നതും, പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം താനല്ലാ തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം പുരുഷൻ നടക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നതും, തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹസാദ്ധ്യത്തിനായി പുരുഷന്മാരെ പ്രയാസപ്പെടുത്തുന്നതും, തൻകാൎയ്യം നടക്കയില്ലാ

യെന്നുകണ്ടാൽ ഭർത്താക്കന്മാരോട് എതൃത്ത് നില്ക്കുന്നതും, പിറുപിറുക്കുന്നതും, ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതും മററും സ്ത്രീകൾക്കു ഒരിക്കലും യോഗ്യമല്ലാ. ഭാൎയ്യ ഭർത്താവിനു തലയായും യജമാനത്തിയായും ഭവിക്കുന്നതു സുവിശേഷസത്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധവുമാകുന്നു. പ്രത്യുത, സ്ത്രീക്കു തല പുരുഷൻ എന്നും, പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കായിട്ടല്ല, സ്ത്രീ പുരുഷനായിട്ടത്രേ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു എന്നും ഭാൎയ്യ അറിഞ്ഞു ഭർത്താവിനെ അനുസരിച്ചും, ഭയപ്പെട്ടും അവനെ കീഴടങ്ങിയും അവൾ പാൎക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വലിയ ഭക്തി ഭാവിക്കയും, ദൈവശുശ്രൂഷകളിൽ മുടങ്ങാതെ ഹാജർ കൊടുക്കയും മററും ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു ഉപേക്ഷ കാണിക്കയും, അവരോടു പ്രത്യുത്തരം പറകയും, ഗർവിക്കയും, മൂർഖതയായുള്ള വാക്കുകൾകൊണ്ടും അടങ്ങാത്ത ശീലംകൊണ്ടും അവരെ വേദനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ചപല സ്ത്രീകളുടെ കഥ എത്രയും ശോചനീയമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അവൾ അടക്കൊതുക്കത്തോടുകൂടി ഭർത്തൃശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും, ഭവനത്തെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണു. ഭയത്തോടുകൂടിയ നിൎമ്മലനടപ്പുകൊണ്ടു അവൾ അവളുടെ ഭർത്താവിനെ ആദായപ്പെടുത്തണം. അവളുടെ അയൽക്കാരിയുടെ ധനത്തെ ഉജ്വലിപ്പിക്കുന്ന പൊന്നാഭരണങ്ങളും, കസവുതരങ്ങളും അവൾക്കു വെറുപ്പായിരിക്കണം. അവൾ സുകൃതമുള്ള സ്ത്രീയാകകൊണ്ടു അവളുടെ ഭർത്താവിനു കിരീടമായും, അവന്റെ ഭവനത്തിന്റെ അരികുകളിൽ ഫലംതരുന്ന മുന്തിരിവള്ളി എന്നപോലെയും ഇരിക്കേണ്ടതാണു.

ഗൃഹസ്ഥാശ്രമധൎമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാൎക്കുള്ള സംബന്ധം ചില്ലറയല്ലാ. ഇരുകക്ഷികൾക്കും അന്യോന്യം സാരമായ ചുമതലകൾ ഉണ്ടു. സ്വാതന്ത്ര്യം ആൎക്കും ഇല്ലാ. പരാശ്രയം വേണംതാനും. ഭർത്താവിനോടു പിണങ്ങുകയൊ, ഭർത്താവിനുവേണ്ടി ദാസ്യവൃത്തി മാത്രം ചെയ്യുകയോ അല്ല ഭാൎയ്യയുടെ ചുമതല. ഭാൎയ്യ ഭർത്താവിന്റെ പകുതിയും, ഭർത്താവ് ഭാൎയ്യയുടെ പകുതിയും ആണല്ലൊ. ഭാൎയ്യയാകട്ടേ, ഭർത്താവാകട്ടേ തന്നത്താൻ പൂൎണ്ണമാകുന്നില്ലാ. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ രണ്ടു അൎദ്ധഭാഗങ്ങ

ളായ ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ പരസ്പരം പ്രണയംമൂലം യോജിക്കു മ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യത്വം പരിപൂൎണ്ണമാകുന്നു. ഒരു കത്രികകൊണ്ടു വല്ലതും കണ്ടിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ രണ്ടുഭാഗവും അന്യോന്യം ചേരേണ്ടതും ഒരുപോലെ മൂൎച്ചയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും പോലെയാണു ഗൃഹകാൎയ്യനിൎവ്വഹണത്തിൽ ഭാൎയ്യാ ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കു പരസ്പരം ചേൎച്ചയും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ഐക്യത്തോടുകൂടിയിരിക്കണമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലല്ലോ. അവരുടെ യോജിപ്പില്ലായ്മനിമിത്തം അനവധി ഭവനങ്ങൾ വനങ്ങളായിപ്പോയിട്ടുണ്ടു. അനുകൂലയല്ലാത്ത ഭാൎയ്യയോടുകൂടിയ ഭൎത്താവിനും, പ്രതികൂലിയായ ഭൎത്താവോടുകൂടിയ ഭാൎയ്യയ്ക്കും ഒരിക്കലും ഒരുപ്രകാരേണയും സുഖമോ, സമാധാനമോ, സംതൃപ്തിയോ, ഉണ്ടാകുന്നതല്ലാ. പരസ്പരം പ്രതികൂലികളായി തീരുന്ന ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാരുടെ നൈരാശ്യം, വൈരാഗ്യം, വിദ്വേഷം, അസൂയ, സംശയം, ദുശ്ചിന്ത, അസംതൃപ്തി ഇതുകളെകൊണ്ടു സമ്മിളിതമായ അവരുടെ ഗൃഹം ഒരിക്കലും ഐശ്വൎയ്യ സംപൂൎണ്ണമായോ, കൎത്താവായ യേശുവിന്റെ കടാക്ഷവീക്ഷണത്താൽ അനുഗ്രഹീതയായോ കാണപ്പെടുന്നതുമല്ലാ. ഒരു പുരുഷന്റെ ശക്തി, ധൈൎയ്യം, നിശ്ചയം, പ്രയത്നം, ഉൽകൎഷേച്ഛ, ഇവയും, ഒരു സ്ത്രീയുടെ വിശ്വാസം, പ്രേമം, കാരുണ്യം, സാരസ്യം, സൌന്ദൎയ്യം ഇവയും ഒത്തുചേരുമ്പോൾ അതി ദിവ്യമായ ഒരു ശക്തിയുണ്ടാകും. ആ ശക്തിയാണു ദംപതികൾക്കു ഗൃഹസ്ഥാശ്രമാനുഷ്ഠാനത്തിൽ ധൎമ്മാൎത്ഥ കാമമോക്ഷങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു.

ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ ദൃഢമായ സ്നേഹപാശത്താൽ ബന്ധിതരായിരിക്കണം. സ്ഥിരമില്ലാത്ത അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങൾകൊണ്ടും, അതിഭയങ്കരങ്ങളായ ആപത്തുകൾകൊണ്ടും ദുൎഭരമായ ലോകജീവിതത്തെ മനുഷ്യർ തലയിൽ ചുമക്കുന്നതു സ്നേഹമസൃണമായ ദാംപത്യബന്ധത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ടത്രേ. അതു അസ്തമിക്കുമ്പോഴാണു ജീവിതച്ചുമടിനെ ആളുകൾ തള്ളിക്കളയുന്നതു. ദുഃഖസമ്മിശ്രമായ ജീവിതാവസ്ഥ ദംപതികളുടെ പരമപാവനമായ പ്രേമാമൃതത്തിൽ മുഴുകുമ്പോൾ അതി മധുര

മായും, സൌഖ്യംകൊണ്ടു അത്യാനന്ദമായും, എന്നാൽ സ്നേഹവിഹീനമായ അവരുടെ ചിത്തവൃത്തിയോടു ചേരുമ്പോൾ ആയ്തു ഏററവും കൈപ്പുള്ളതായും, തീരുന്നതാണു. ലോകത്തിൽ മനുഷ്യൎക്കു നിരാശയെ ഉളവാക്കുന്നതിനു പ്രധാനമായി രണ്ടു കാൎയ്യങ്ങളാണുള്ളതു. ഒന്നു പ്രേമമില്ലാത്ത ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ. മററൊന്നു നന്ദിയില്ലാത്ത മക്കൾ. ഹാ! ഹാ! സ്നേഹമസൃണമായ പ്രേമത്തിൻെറ പ്രകാശം എത്ര വിശേഷം! നൈരാശ്യകലുഷമായ അനുരാഗമില്ലായ്മയുടെ അന്ധകാരം എത്ര ഭയങ്കരം! വിശുദ്ധ പൌലൂസ് അപ്പോസ്തലൻ കോരിന്ത്യാക്കാരോടു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—ഞാൻ മനുഷ്യരുടേയും ദൂതന്മാരുടേയും ഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചാലും എനിക്കു സ്നേഹമില്ലായെങ്കിൽ ഞാൻ മുഴങ്ങുന്ന ചെമ്പോ, ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളമോ അത്രേ, എനിക്കു പ്രവചനവരം ഉണ്ടായിട്ടു സകല മൎമ്മങ്ങളും സകല ജ്ഞാനവും ഗ്രഹിച്ചാലും, മലകളെ നീക്കുവാൻ തക്ക വിശ്വാസവും ഉണ്ടായാലും സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഏതുമില്ല. 1 കോറി 13: 1, 2

അതിനാൽ മരണപൎയ്യന്തം ഐകമത്യത്തിലും, ബഹുമാനത്തിലും, സമാധാനത്തിലും സ്നേഹത്തിലും ജീവിക്കുന്ന ദംപതിമാർ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസ്തതയുടെ കൃപയായിട്ടു നിത്യജീവനെ അവകാശമാക്കും; സംശയമില്ല. "സ്നേഹം" കുടുംബജീവിതത്തിൻെറ ഏക പ്രമാണമായിരിക്കട്ടെ.

"സഭാവിലാപം"

ഗാഥ or മഞ്ജരി

—*:⁚:*—

(മിസ്സസ് സാറാമ വറുഗീസ്, ആല്വങ്കൽ)

കേഴുന്നോ, ഔൎസ്സലേ! കേഴുന്നോ, അംബികേ!
കേഴമാൻനേത്രേ! നീ കേണീടുന്നോ?
ആയാസപ്പെട്ടോട്ടു വിശ്രമം നേടുവാൻ
സായാഹ്നനേരത്തു വന്നിടുമ്പോൾ,

വൃക്ഷങ്ങൾതമ്മിൽ ചമച്ചോരുനീഡങ്ങൾ
പക്ഷികൾ കാണാതെ കേഴുംപോലെ.
കുഞ്ഞിക്കു മാതാവിൻ ചാരത്തുകേഴുന്ന-
കുഞ്ഞുങ്ങൾപോലെ നീ കേണീടുന്നോ-
വിങ്ങുന്നതെന്താണു? മാതാവെ നിന്നുള്ളിൽ
തിങ്ങിയോ ദുഃഖങ്ങളിത്രമാത്രം?
കണ്ണുനീർ ഗണ്ഡസ്ഥലത്തെ നനക്കുവാൻ
എണ്ണലിന്നെന്തു ഭവിച്ചുമാതേ!
സോദരീമാരിന്നു സാമോദം വാഴുമ്പോൾ,
ഖേദത്തിനെന്തുള്ള കാൎയ്യമമ്മേ!
സന്താപഹേതുവിന്നെന്താണു ചൊല്കനീ
സന്താനദോഷം നിമിത്തമാണോ?
അയ്യയ്യോ! ദുഃഖത്താലെന്നമ്മ സന്തതം
മെയ്യാകെ മുക്കുന്നു കണ്ണുനീരിൽ.
നേത്രങ്ങൾ മങ്ങിയും, പാടലവൎണ്ണമാം
ഗാത്രം നിൻ ക്ഷീണിച്ചും പോയിയല്ലൊ-
ഗണ്ഡംവിറക്കുന്നു; മാതാവിൻമഞ്ജുള
തുണ്ഡം വിളൎത്തല്ലോ, ദിഷ്ടദോഷാൽ.
കേണീടും മാതാവെ! നിന്നുടെ ദുഃഖത്തെ,
കാണാനും കേൾപ്പാനുമാരുമില്ലേ.
രോദനംചെയ്തിടും മാതാവിന്നാലാപം
സോദൎയ്യവീരരെ! കേൾപ്പതില്ലേ.
കാതുകൾക്കുള്ളിൽ മുഴങ്ങിടും മട്ടമ്മ
ഓതുന്നു കണ്ണീരോടിത്ഥമിപ്പോൾ.

* * * * * * * * *

അക്രമംചെയ്യുന്നു യെൻമക്കളയ്യയ്യോ,
വക്രത വാഴുന്നു മേല്ക്കുമേലിൽ.
ഛത്മം വസിക്കുന്നു ഭ്രാതൃത്തിലെങ്ങമേ,
ആത്മജന്മാൎക്കില്ല ധൎമ്മചിന്ത.
പ്രേമാപനീയൂഷത്തിൻ തുള്ളിയും നാസ്തിയായ്
ഓമനമക്കൾക്കിന്നെന്റെ പേരിൽ.

തന്നിഷ്ടമോരോന്നുഭ്രതലെ ചെയ്യുവാ-
നെന്നുമേ കോപ്പുകൾ കൂട്ടിടുന്നാർ.
ചിത്തന്മന്നതീ വർദ്ധിച്ചവജ്ഞയും
അത്യർത്ഥമായല്ലോ ലോകനാഥ!
ക്ഷാന്തിയെററെങ്ങമേ, ഈർഷ്യ വളന്നല്ലോ,
സ്വാന്തമേ സന്തതം കേണീടു നീ.
രോഷമുയന്നെൻെറ മക്കളിലന്യോന്യം
ദ്വേഷംവളന്നല്ലോ, സർവ്വശക്താ!
വിശ്വാസത്യാഗികൾ വർദ്ധിച്ച സംസത്തി-
ലാശ്വാസമില്ലല്ലോ തെല്ലുമിപ്പോൾ.
പാഷണ്ഡരാകുന്ന വഞ്ചകവർഗ്ഗങ്ങൾ
ഏഷണി കൂട്ടുന്നു ആത്മജേഷു-
ധൃഷ്ടർ, സമുദ്ധത, രല്പ്പടെ, ലോലുവർ.
ദുഷ്ടത ചേരുന്ന ചണ്ഡവർഗ്ഗം.
ഒന്നിച്ചു ചേന്നെൻെറ മക്കളിലയ്യയ്യോ,
കന്നിച്ചദോഷം വളത്തിയല്ലോ.
അയ്യോ! യെൻകുഞ്ഞുങ്ങളെന്നെ വെടിഞ്ഞല്ലോ-
വയ്യോതാൻ മെയ്യോ തളന്നീടുന്നു.
ദുഷ്ടതയാടുന്നു; ശിഷ്ടത വാടുന്നു;
കഷ്ടത കൂടുന്നു; കഷ്ടം! കഷ്ടം!
കക്ഷികൾ രണ്ടായി; ശണ്ഠ മുഴത്തല്ലോ.
രക്ഷിപ്പാനാരുമില്ലെന്നെയിപ്പോൾ.
ശണ്ഠകൾ തീന്നിടും, തീന്നിടുമെന്നോത്തു
ഇണ്ടൽവെടിഞ്ഞുഞാൻ വാണുവല്ലോ.
എന്മക്കൾ യോജിച്ചു കാണുവാൻ വാഞ്ഛിച്ച്
നാളുകളെത്രഞാൻ തള്ളിവിട്ടു.
യോജിക്കവൈഷമ്യമാണെന്നു വന്നല്ലോ.
ആശയ്ക്കു മാർഗ്ഗമെന്തുണ്ടുമേലിൽ
വഞ്ചനചെയ്യുവാൻ, ഒന്നാമനായിട്ടു
നെഞ്ചകം ചാഞ്ചല്യം വിട്ടുചെമ്മേ.
ഈവാന്യോസ്മെത്രാനാം മാമകസന്തതി

ആവിർഭാവബുദ്ധികലന്നിറങ്ങി.
തെററിച്ചുമക്കളെ നാശമാം കൂപത്തിൽ
തെറെറാന്നുചാടിച്ചു ധൃഷ്ടപുത്രൻ.
എന്നുടെ ഗാത്രത്തിൽ തീയമ്പയച്ചവൻ
ഖിന്നതചേർത്തല്ലോ ശങ്കയെന്ന്യേ.
വന്നീടും ദോഷങ്ങളോരോന്നു മക്കളിൽ
പിന്നീടുചേർത്തിട്ടു വിട്ടുവെന്നെ.
കേഴട്ടെ! ഞാനിന്നു; കേഴട്ടെ, സർവ്വേശ!
ആഴംപെരുത്തോരു ദുഃഖംമൂലം.
അല്ലാതെപിന്നെന്തു ചെയ്യുമെൻമക്കളി—
ലില്ലാതെപോയല്ലോ ഹാർദ്ദമല്പം.
വിശ്വാസംമക്കളിലില്ലാതെ വന്നെന്നാൽ
ആശ്വാസമെങ്ങിനേ, നേടുമമ്മ?
സോദരീമാരെന്നെ കണ്ടിട്ടു ഹാസ്യമായ്,
സാദരം തൂകുന്നു മന്ദഹാസം.
കേണാലും കാണാനിന്നാരുണ്ടുഭൂതലേ,
നാണക്കേടെന്തിനു ചൊല്ലിടുന്നേൻ.

* * * * * * * * *

കേഴണ്ടമാതാവെ! ശാന്തയായ് തീർന്നാലും
ഖേദങ്ങളെല്ലാമെ തീർക്കും ദൈവം.
കാലക്രമത്താൽ നിൻമാലെല്ലാം തീർക്കുവാൻ
കാലംവരുന്നുണ്ടു ശാന്തയാക.
ചൊല്ലിലടങ്ങാത്ത, പുത്രരെച്ചൊല്ലി നീ,
കേണിട്ടുകാര്യമിന്നെന്തു ദേവി?
അമ്മേയടങ്ങുക, പൊകട്ടെയക്രൂരർ
ചെമ്മേ, പുകഞ്ഞോരു കൊള്ളിപോലെ.

ശുഭം.

*വി. സഭയും, റോമാപ്രൊട്ടസ്റ്റൻറു സഭകളും

(തുടർച്ച)

(നെടുന്തള്ളിൽ ഗീവറുഗീസുകത്തനാർ)

വി. സഭയുടെ പഠിപ്പിപ്പാനുള്ള അധികാരം

"കൃപയും സത്യവും യേശുക്രിസ്തുമൂലം വന്നു (വി. യോഹ. 1: 17) പാപത്താൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതായ ദൈവകൃപയും, ദൈവത്തെയുള്ള സത്യആരാധനയും വിശ്വാസവും മ്ശിഹാ മുഖാന്തരമത്രെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു. കൃപയാകുന്ന വി. കൂദാശകളും വി. ത്രിത്വാരാധനയും സത്യദൈവവിശ്വാസവും, തന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിൽനിന്നു നാം പ്രാപിക്കുന്നു. സത്യത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്ന, സഭയുടെ ജോലിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാം. "സത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിസ്ഥാനവുമാകുന്ന ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭ" (1 തീമൊ-3:15) എന്നത്രെ വി. പൌലോസ് പറയുന്നതു. വി. സഭ സത്യം പഠിപ്പിക്കുന്നതു താഴെ വരുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിയാകുന്നു.

1. വി. വേദത്തിന്റെ ദാതാവും സൂക്ഷിപ്പുകാരിയും ആയിരുന്നുകൊണ്ടു.

2. പൊതു സുന്നഹദോസുകളാൽ,

3. സാർവ്വത്രികമായ ആരാധനയിൽനിന്നുള്ള ആവശ്യകങ്ങളായ സൂചനങ്ങളാൽ,

4. സഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരുടെ പൊതുവായ പഠിപ്പിക്കൽ മൂലം,

1. ബൈബിൾ

സത്യം പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള വി. സഭയുടെ ഒരു പ്രധാനമാർഗ്ഗമായ വി. വേദത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാം. വി. വേദം ദൈവനിശ്വാസനീയമായ ദൈവവചനമാകുന്നു എന്നു വി. വേദം തന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നു. 2 തീമൊ. 3: 16; 2 പത്രോസ്. 1: 21.)

* ൧൧൦൮—ൽ കരുഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽവെച്ചു നടത്തിയ ഡിസംബർ ക്ലാസ്സിൽ പഠിപ്പിച്ചതു.

വി. സഭാപിതാക്കന്മാരും ഇങ്ങനെതന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നു. റോമായിലെ വി. ക്ലീമ്മീസ്, ദീർഘദർശിമാരെ "പരിശുദ്ധാത്മാവു മൂലം ദൈവകൃപയുടെ ശുശ്രൂഷകർ" എന്നു വിളിക്കയും അപ്പസ്തോലന്മാരെക്കുറിച്ചു, "പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറ പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചിട്ടു ദൈവവചനത്താൽ ഉറപ്പിച്ചു" എന്നു പ്രസ്താവിക്കയും, "പരിശുദ്ധാത്മാവു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പഴയ നിയമത്തെ ഉദ്ധരിക്കുകയും, വി. ജസ്തീൻമാർട്ടീർ, പ്രവാചകർ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവരാകുന്നു എന്നും, അലക്സന്ത്രിയായിലെ ക്ലീമ്മീസു, ഒറിഗൻ, വി. സിപ്രിയാനോസ്, വി. ആഗസ്തീനോസ് എന്നിവർ, വി. വേദത്തെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറ സംസാരമെന്നും, യറുശ്ലേമിലെ വി. കൂറീലോസ്, "പരിശുദ്ധാത്മാവു ദീർഘദർശിമാരിൽ സംസാരിക്കയും, പെന്തിക്കൊസ്തിദിവസം ശ്ലീഹന്മാരുടെ മേൽ ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു" എന്നും പ്രസ്താവിക്കയും, ആകമാനസഭയുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം, പരിശുദ്ധാത്മാവു ദീർഘദർശിമാരിലും ശ്ലീഹന്മാരിലും സംസാരിച്ചു എന്നു ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വി. വേദം എഴുതുന്നതിൽ ദൈവനിശ്വാസനം ഏതു തരത്തിലാണ്? പരിശുദ്ധാത്മാവു, അവയുടെ എഴുത്തുകാരെ, അവൎക്കു സ്വാഭാവികമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവു ഉപയോഗിപ്പാൻ അനുവദിച്ചു; അവരുടെ ശക്തികളേയും (Faculties) ഓൎമ്മകളേയും സഹായിച്ചു; എങ്കിലും വ്യക്തിപരമായ അവരുടെ സ്വഭാവവുമായി എടപെട്ടു അവയെ മാററം ചെയ്തില്ലാ; എഴുതുന്നതിനു ആവശ്യമായ പരിശ്രമങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ധ്വാനങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധാത്മാവു അവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കിയില്ലാ; അവരുടെ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ വിനിയോഗിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും, മനുഷ്യരുമായുള്ള തൻെറ പെരുമാററത്തെക്കുറിച്ചും ഉള്ള സത്യഅറിവു എഴുത്തുകാരിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു വയ്ക്കുകയും, അവർ തങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികശക്തികളെ ഉപയോഗിക്കയും ചെയ്തു എന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതു.

ആകയാൽ, എഴുത്തുകാർ ഒരു പാവയൊ, യന്ത്രമൊ പോ

ലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു എന്നു കരുതുന്നതു അബദ്ധമാണു. അങ്ങിനെ വിചാരിക്കുന്നതു, വി. വേദത്തിനും, സഭയുടെ ഉപദേശത്തിനും, അനുമാനങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാണു. പലതരത്തിലുള്ള വാചകരീതിയും പ്രതിവാദനാരീതിയും നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു, എഴുത്തുകാരുടെ സ്വാഭാവികശക്തികളേയും വാസനകളേയും ദൈവസത്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എന്നാണു. വി. വേദം പുരാണകഥകളുടെ (Myths) ഒരു സഞ്ചയമാണെന്നു കരുതുന്നതും വലിയ തെററാണു. അങ്ങിനെ വിചാരിക്കുന്നതു കാതോലികസഭയുടെ മനസ്സിനും വി. വേദത്തിൻെറ ചരിത്രസംബന്ധമായ സ്ഥാനത്തിനും (Historical position) വിപരീതമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

വി. വേദം പ്രത്യേകിച്ചും പുതിയ നിയമം, ഒരു നിയമാ (Code) ഉണ്ടാക്കിയിടേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെ എഴുതപ്പെട്ടതല്ലാ. പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങൾ നേരിട്ടപ്പോൾ തദനുസരണം എഴുതപ്പെട്ടതാണു. കോറിന്തിലെ പ്രത്യേകസ്ഥിതിഗതികളേക്കുറിച്ചു അറിവുകിട്ടിയപ്പോൾ അതിനുവേണ്ടി ആ ലേഖനവും (1 കോറ. 1: 11; 5: 1; 7: 1), ഗലാത്തിയായിൽ യഹൂദമതത്തിൻെറ (ന്യായപ്രമാണാചാരംകൂടെ വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം) തെററായ ഉപദേശങ്ങൾ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനാലും വി. അപ്പസ്തോലൻെറ അധികാരത്തെ എതിൎത്തതിനാലും ആ ലേഖനവും (ഗലാത്തി, 1: 6, 7) വി. പൌലോസു എഴുതിയതാണു. പൊതുവിലുള്ള രക്ഷയെക്കുറിച്ചു എഴുതുവാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നിട്ടും, വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പോരാടേണ്ടതായ അത്യാവശ്യം നേരിടുകയാലത്രെ വി. യഹൂദ തൻെറ ലേഖനമെഴുതിയതു (വി. യഹൂദ 3.) എന്നാൽ, ഏശായ, എസക്കിയേൽ, വി. യോഹന്നാൻ (വെളിവാട്), എന്നിവർ വേറൊരു തരത്തിൽ പ്രത്യേക വെളിപാടാൽ എഴുതി എന്നും കാണുന്നു (ഏശായ 6: 1—8; എസക്കിയേൽ. 1—3 അ; വെളിപാടു 1: 9—20.)

എല്ലാസംഗതികളും വി. വേദത്തിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ലാ. ചിലതു പരോക്ഷമായിരിക്കും. ദൃ: ദൈ

വം ഏകനാകുന്നുഎന്നു (ആവ. 6: 4) പ്രത്യക്ഷമായും, പരിശുദ്ധാത്മാവു ഒരു ആളാണെന്നു പരോക്ഷമായും (വി. യോഹ. 14: 16, 26; 15: 26; 16: 8, 13; റോമ 8: 26, 27; എഫെ. 4: 30), യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ചു, "വചനം ദൈവമായിരുന്നു" "വചനം ജഡമായിതീൎന്നു" (വി. യോഹ. 1: 1, 14) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നിടത്തു പ്രത്യക്ഷമായും, തൻെറ ദൈവത്വത്തിൻെറ സത്യതക്കുപ്പുറമായി അവയെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടാത്തവണ്ണം മററു സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രസ്താവനകളാൽ പരോക്ഷമായും പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു സത്യം കുറെ ഭാഗം പ്രത്യക്ഷമായും കുറെ ഭാഗം പരോക്ഷമായും പഠിപ്പിക്കപ്പെടാവുന്നതാണു. ദൈത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കെ, മററു ഭാഗങ്ങൾ സൂചനങ്ങളിൽനിന്നു അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വി. സഭ, വി. വേദംവഴിയായി സത്യത്തെ പ്രദാനംചെയ്കയും അതിൻെറ തെററിക്കൂടാത്ത വ്യാഖ്യാതാവായിരിക്കയുംചെയ്യുന്നു. സഭയുടെ സ്വീകാൎയ്യയോഗ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിലേയും പുതിയ നിയമത്തിലെയും, സുന്നഹദോസിനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട കാനോനിക പുസ്തകങ്ങളാകുന്നു. പഴയനിയമവും പുതിയ നിയമവുംതമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഒന്നിൽനിന്നു ഒന്നു വളൎന്നുവന്നു എന്നതാണ്. തെററിൽനിന്നു സത്യത്തിലേക്കു എന്നല്ലാ, അപൂൎണ്ണതയിൽനിന്നു പൂൎണ്ണതയിലേക്കു എന്നത്രെ നാം ഇവയെക്കുറിച്ചു ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതു. പഴയനിയമം നിഴലും പരിപൂൎണ്ണവളൎച്ചയിൽ എത്താത്തതും, പുതിയനിയമം കാതലും പൂൎണ്ണത പ്രാപിച്ചതും ആകുന്നു. പഴയനിയമമാണു മ്ശീഹായിലേക്കു നടത്തിയ വഴികാട്ടി. ആകയാൽ പഴയ നിയമവും നമുക്കു സ്വീകാൎയ്യമാണു.

വി. സഭയും വേദപുസ്തകവും.

വി. വേദം വിശ്വാസത്തിൻെറ ഒരു നിയമപുസ്തകമല്ലാ. വി. സഭയാണു വി. വേദത്തിൻെറ ആധാരവും വ്യാഖ്യാതാവും. വേദപുസ്തകമല്ലാ സഭയുടെ ആധാരം. വി. സഭയും വി. വേദവുംതമ്മിലുള്ള ബന്ധം എങ്ങിനെ എന്നു വി. പൌലോസു 1 തീ

മൊഫി. 3: 14 -ൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റൻറുകാർ ബൈബിളും ബൈബിൾ മാത്രവുമാണു മതത്തിന്റെ ആധാരം എന്നു പറയുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വിചിന്തനം ചെയ്യാം.

1. യഹൂദസഭയിൽ, വി. വേദം അവരുടെ പ്രശംസയും മഹത്വവും ആയിരുന്നിട്ടും, അവരുടെ മതസംബന്ധമായ തക്കങ്ങൾ വി. വേദത്തെ ഓരോരുത്തനും ശോധനചെയ്തു തീരുമാനിക്കാമെന്നു അവർ സ്വപ്നം കാണുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവ, പ്രധാനാചാര്യനാലും, സിന്നഹദ്രീംസംഘത്താലുമത്രെ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു (ആവർത്ത. 17: 8—12) ആചാര്യന്മാർ ഉപദേശം കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം വി. വേദത്തിൽ പരിചയപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിരിന്നു. (മലാഖി. 2: 7, 8.)

2. യേശുക്രിസ്തുവും ഉപദേശിക്കുന്നതു വി. വേദം നോക്കി അറിയുവാനല്ല, വി. സഭയിൽനിന്നു പഠിക്കുവാനത്രെ (വി. മത്തായി 23: 2, 3) "വി. വേദത്തെ പരിശോധിപ്പീൻ" എന്നു താൻ പറഞ്ഞു എങ്കിൽ അതു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായിരുന്ന പ്രീശന്മാരോടായിരുന്നു. തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള മൂന്നു പ്രധാന സാക്ഷികളായ വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനായുടേയും (വി. യോഹ. 5: 32, 33; 1: 34), താൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള അത്ഭുതങ്ങളുടേയും (വി. യോഹ. 5: 36), പിതാവിന്റെയും (വി. യോഹ. 5: 37; വി. മത്തായി. 3: 16, 17; വി. ലൂക്കോസ് 9: 35), സാക്ഷികളാൽ അവർ വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, വി. വേദത്തെ അവർ തിരസ്കരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു; ആകയാലത്രെ കർത്താവു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു.

3. വി. വേദത്തിലെ ഒരു വരിപോലും മശീഹാതമ്പുരാൻ എഴുതീട്ടില്ല, എഴുതുവാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചിട്ടുമില്ല; പഠിപ്പിക്കുവാനാണു താൻ ശിഷ്യന്മാരെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുള്ളതു. (വി. മത്തായി 28: 19; വി. മർക്കോസ്. 16: 15; വി. ലൂക്കൊ. 10: 16) പന്ത്രണ്ടപ്പസ്തോലന്മാരിൽ എഴുത

ത്തിരണ്ടു അറിയിപ്പുകാരിലും എട്ടുപേർ മാത്രമെ വി. വേദത്തിൽ എന്തെങ്കിലും എഴുതിയിട്ടുള്ളു. അതുതന്നെയും പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങൾ നേരിട്ടപ്പോഴാണു. വിശ്വാസത്തിൻെറ ഒരാധാരമെഴുതിയിടേണമെന്നു മ്ശിഹാതമ്പുരാനാകട്ടെ അപ്പസ്തോലന്മാരാകട്ടെ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചില്ലാ.

4. പ്രൊട്ടസ്റ്റൻറുകാർ പറയുംപ്രകാരം, ഇങ്ങനെ ഒരു കോഡു നമുക്കു ഉണ്ടായി എന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുക. എന്നാലും വ്യാഖ്യാതാവാര? ഓരോ വ്യക്തിയും ആയിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ. ബൈബിളും ബൈബളിൽമാത്രവും ആധാരമെങ്കിൽ, പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാക്കു എന്തിനാണു, പള്ളികളും സണ്ടെസ്കൂളുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു? എന്തിനാണു അവർ പ്രസംഗിക്കുന്നതും, ബാലരെ ഉപദേശം പഠിപ്പിക്കുന്നതും? ബൈബിളിൻെറ ഒരു പകപ്പു ഓരോരുത്തക്കും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പോരയൊ?

5. ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റൻറു വൈദികൻ (ഉപദേഷ്ടാവ്) ബൈബിളിൻെറ ഒരു പ്രതി ഒരാളുടെ കയ്യിൽ തന്നിട്ടു, "ഇതാ, ഈ പുസ്തകം എടുത്തുകൊള്ളുക. ഇതില് നിങ്ങളുടെ രക്ഷക്കാവശ്യമുള്ള സകലവുമുണ്ടു" എന്നു പറഞ്ഞാൽ, എങ്ങിനെയാണു അതു ദൈവനിശ്വാസനീയം എന്നും വിശ്വാസത്തിൻെറ ആധാരമെന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നതു? എന്തെന്നാൽ, വി. പത്രോസിൻെറ സുവിശേഷം, വി. യാക്കോബിൻെറ സുവിശേഷം, വി. മത്തിയാസിൻെറ സുവിശേഷം, എന്നെല്ലാം നാമം ധരിച്ച ക്ഷുദ്രപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവ പ്രചരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണു അവ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടതും ഇപ്പോൾ സ്വീകാര്യമായവ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും? അതിനുള്ള ന്യായം എന്തു? ഇന്നിന്നവ സ്വീകാര്യമെന്നു വി. സഭ പറഞ്ഞു. അതുതന്നെ ന്യായം. കാത്തേജിലെ 3-ാം സുന്നഹദോസിൽ (ക്രി. 397) വച്ചു ഏതെല്ലാമാണു കാനോനിക പുസ്തകങ്ങളെന്നും, ഏതെല്ലാമാണു അപ്പൊക്രീഫൽ എന്നും, ഏതെല്ലാമാണു ക്ഷുദ്രപുസ്തകങ്ങളെന്നും, പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. നിഖ്യാമുതലായ സുന്നഹദോസുകളിലും വി. വേദത്തെക്കുറിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. ഇതാണു വി. വേദത്തിൻെറ സ്വീകാര്യയോഗ്യതക്കു

ള്ള ആധാരം. സഭ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ അതു നമുക്ക വി. വേദമായിരിക്കുന്നതു. ഉപദേശി പറഞ്ഞതുകൊണ്ടല്ലാ. വി. യാക്കോബിൻെറ ലേഖനത്തെ ലൂഥർ "ഒരു വയ്ക്കോൽലേഖനം" (a letter of Straw) എന്നു വിളിക്കയുണ്ടായി. ഈ വി. ലേഖനത്തെ ലൂഥറിൻെറ വാക്കിനെ ആധാരമാക്കി, തിരസ്കരിക്കാമൊ? തിരസ്കരിക്കുമൊ? പാടില്ലാ, ചെയ്കയില്ലാ. വേറെ വല്ലവരുടേയും വാക്കിനെ ആധാരമാക്കി സഭ ക്ഷുദ്രമെന്നു തള്ളിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തെ സ്വീകരിക്കാമൊ? ഒരിക്കലും പാടില്ലാ.

6. വി. സഭയിൽനിന്നാകട്ടെ, എങ്ങിനെയെങ്കിലുമാകട്ടെ, ഏതായാലും ദൈവവചനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വി. വേദം നമുക്ക കിട്ടിയല്ലൊ; ഇനി അതിനെ നമുക്ക ആധാരമാക്കിയാൽ പോരയൊ എന്നു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ പറയുമായിരിക്കാം. വി. വേദത്തിൻെറമൂലം എബ്രായ, ഗ്രീക്ക എന്നിവകളാകയാൽ, ആ ഭാഷകൾ അറിയാവുന്നവൎക്കല്ലാതെ അവയുടെ പരിഭാഷ ശരിയാണൊ എന്നറിവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ. ഇപ്പോളുള്ള പരിഭാഷകളിൽ അനേകായിരം തെറ്റുകൾ ഉള്ളതായി സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നു.

7. പരിഭാഷയും മററു സകല കാൎയ്യങ്ങളും ശരിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുക. എന്നാലും ഒരു അധികാരമുള്ള സജീവ വ്യാഖ്യാതാവു ഉണ്ടായിരുന്നേ മതിയാവൂ. വ്യാഖ്യാനം കൂടാതെ ഗ്രഹിപ്പാൻ വിഷമമാണെന്നാണ നാം അറിയുന്നതു. (2 പത്രോസ് 3: 16; 1: 20; നടപ്പ്. 8: 31) ഒരു തികഞ്ഞ സഹായിക്ക (a Competent Guide) മൂന്നു പ്രത്യേക ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(a) അതു എല്ലാ അന്വേഷകനും എത്തുപെട്ടതായിരിക്കണം. എന്നാൽ വി. വേദം അങ്ങിനെ ആയിരുന്നില്ലാ. ആരംഭക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെല്ലാവൎക്കും വി. വേദം ലഭ്യമായിരുന്നില്ലാ. ഒന്നാം ശതകത്തിൻെറ അവസാനത്തോടുകൂടിയെ പുതിയ നിയമത്തിലെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടുള്ളൂ. വി. വേദം ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പു എഴുപതു സംവത്സരത്തോളം സഭയിൽ ആളുകൾ ജീവിക്കയും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിന്നു. വി.

വേദത്തിന്റെ കാനോൻതന്നെയും 4-ാം ശതകത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിലെ രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ടുള്ളു. അതേവരെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ബൈബിൾകൂടാതെ ജീവിക്കയും അനേകം വിശുദ്ധർ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. ഏററവും പൂണ്ണരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ജീവിച്ചു മരിച്ചിട്ടുള്ളതു, വി. വേദത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ എഴുതപ്പെടുന്നതിനും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും മുമ്പാണ്. വേദപുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നാൽപോലും എല്ലാവക്കും ഒരു പ്രതി ലഭിക്കയെന്നതു അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. അച്ചടിയന്ത്രംതന്നെയും കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതു 15-ാം നൂററാണ്ടിൽ (1440-ൽ) മാത്രമാണ. ആകയാൽ, ബൈബിളിന്റെ ഒരു പ്രതി ലഭിക്കയെന്നതു എന്തു വിഷമമായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ന്യായം സത്യമായിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, അപ്പസ്തോലക്കു ഭാഷയുടെ വരത്തേക്കാൾ അത്യാവശ്യമായിട്ടു അച്ചടിയുടെ വരമാണ കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നതു. അതുകൊണ്ടു വി. വേദപുസ്തകം ഒരു ഏക സഹായി (Guide) ആയിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ. വി. സഭ ഏവക്കും പ്രാപ്യമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, വി. സഭ സത്യത്തിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവാണ.

(b) അതു എല്ലാവക്കും ലളിതവും സുഗ്രാഹ്യവുമായിരിക്കണം, എന്നുള്ളതാണ ഒരു തികഞ്ഞ സഹായിയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഗുണം. എന്നാൽ ബൈബിൾ എല്ലാഭാഗങ്ങളും എല്ലാവക്കും പഠിപ്പുള്ളവക്കുപോലും സുഗ്രാഹ്യമല്ലെന്നു തെളിവാണ. (2 പത്രോസ് 3: 16; 1: 20. നടപ്പ 8: 31) എത്യോപ്യായിലെ കന്താക്ക് രാജ്ഞിയുടെ മന്ത്രി സാമാന്യം വിദ്വാനെന്നല്ലാതെ പാമരനായി വിചാരിച്ചുകൂടാ (നടപ്പ 8: 27) അദ്ദേഹത്തിനു സുഗ്രാഹ്യമല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ സാമാന്യക്കു എങ്ങിനെയാണ വേദവ്യാഖ്യാനം സാദ്ധ്യമാകുന്നതു? തനിതനി വ്യാഖ്യാനത്താലുള്ള അബദ്ധത്തിനു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കാം. "ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു" എന്ന വാക്കുകൾക്കു നവീകരണകാലത്തിനു മുമ്പു (Reformation) ഒരത്ഥമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതിനു ശേഷം 100-ൽ പരം അത്ഥങ്ങളിൽ അതു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. കാണുക, എന്തു വിസ്മയമായിരിക്കുന്നു! ഇതിനാലത്രെ അനേക വ

കല്പ്പകളും അത്രയും വ്യത്യസ്ഥപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചു. ആകയാൽ സ്വയംവ്യാഖ്യാനസമ്പ്രദായം ഒരിക്കലും ശരിയല്ലാ. വി. വേദം എല്ലാവൎക്കും സുഗ്രാഹ്യമല്ലാത്തതിനാൽ തക്കതായ വേറൊരു വ്യാഖ്യാതാവു വേണം. അതു വി. സഭ തന്നെ.

(൩) അതു രക്ഷക്കത്യാവശ്യമായ എല്ലാ സത്യങ്ങളേയും പഠിപ്പിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ളതായിരിക്കണം എന്നതത്രെ ഒരു തക്ക സഹായിക്കു ആവശ്യമായ മൂന്നാമത്തെ ഗുണം. വി. വേദത്തിൽ എല്ലാ സത്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടില്ലാ, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം പ്രത്യക്ഷമായി പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാ (വി. യോഹ. 21: 25) ദൃഷ്ടാന്തമായി, ഞായറാഴ്ച ആചരിക്കണമെന്നും അന്നേദിവസം ലൌകികവേലകളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നും വി. വേദത്തിൽ കാണുന്നില്ലാ. എന്നാൽ വി. വേദം കല്പിക്കുന്ന ശാബതാചാരം മാററിക്കളയപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ വി. സഭക്കു വേദപുസ്തകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി പറയപ്പെടാത്ത സംഗതികളും പഠിപ്പിക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടു. അതിനു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായം വഴിയായി, ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ളവരായി, സൎവ്വ സത്യത്തെയും പഠിപ്പിപ്പാൻ കഴിയും (1 കോറന്തി 2: 16. 2 തെസ്സ 2: 14, 15; 3: 6. 2 തീമൊ 2: 2) ദൃഷ്ടാന്തമായി, പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള പ്രാൎത്ഥന എന്ന നടപടി ബൈബിളിൽ ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ലെങ്കിലും വി. സഭ അതു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ശുശ്രൂഷവസ്ത്രങ്ങൾ, തക്സ, പ്രാൎത്ഥനാക്രമങ്ങൾ, എന്നിവയുടെ ഉപയോഗം, സഭാവൎഷം, പെരുന്നാൾ ക്രമം, നോമ്പുക്രമം, ശിശുസ്നാനം, മുതലായ ആചാരങ്ങളും പാരമ്പൎയ്യങ്ങളും ഉണ്ടു. വി. വേദത്തിനു സൎവ്വവും പഠിപ്പിപ്പാൻ അശക്യമായിരിക്കയാൽ അതു ഒരു തികഞ്ഞ സഹായിയല്ലാ.

എന്നാൽ വി. സഭാ വി. വേദത്തെ വില കുറക്കുന്നു എന്നു ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ നേരെ മറിച്ചാണു. വി. വേദം വി. സഭയുടെ ഏററവും വിലയേറിയ ഒരു രത്നമത്രെ. വി. സഭ, അതിനെ വളരെ കരുതലോടെയും ബഹുമാനത്തോടെയും സംരക്ഷിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നു. കാണുക

1. വി. വേദം പരിശുദ്ധാത്മനിശ്വാസനീയം എന്ന അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. "നിബിയന്മാരിലും ശ്ലീഹന്മാരിലും സംസാരിച്ച വി. റൂഹാ" എന്ന പഴയനിയമത്തിൻെറയും പുതിയനിയമത്തിൻെറയും ദൈവനിശ്വാസത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

2. സഭയിലെ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും കർത്താവിൻെറ ദിവസങ്ങളിലും വി. വേദഭാഗങ്ങൾ ക്രമമായി വായിക്കപ്പെടുന്നു.

3. സുവിശേഷത്തിലെ വലിയ സംഭവങ്ങളെ എത്തു അതിൻെറ ഓർമ്മക്കു ദിവസങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ച സഭാവർഷത്തിലുള്ള പെരുന്നാൾ ക്രമങ്ങളാലും നോമ്പു ക്രമങ്ങളാലും— ആ സംഭവങ്ങളെ ജനത്തിനു അനുഭവപ്പെടുത്തുകയും അവയുടെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ ഈ ക്രമങ്ങളാൽ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. വി. വേദത്തിൻെറ സത്യമായ വ്യാഖ്യാനം സഭയിലെ പള്ളിക്രമങ്ങളാലും ആചാരങ്ങളാലും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു മറക്കരുതു.

4. വി. വേദത്തെ നാം എടുത്തു പെരുമാറുമ്പോഴെല്ലാം വളരെ വിശുദ്ധമായും ബഹുമാനമായും കരുതി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

എന്നാൽ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർക്കു്, വി. വേദത്തിൻെറ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ട വായനകളോ, അതിൻെറ ക്ലിപ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളോ ഇല്ലാ. വി. വേദത്തെ ശരിയായി ബഹുമാനിക്കയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരല്ലാ, പരിശുദ്ധ സഭ മാത്രമാണു്.

വി. വേദത്തെ വി. സഭ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു, അതു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കാതോലിക വിശ്വാസപ്രമാണത്തിനും പുറമെ പൊതു സുന്നഹദോസുകളുടെ തീരുമാനങ്ങളിലും, അപ്പസ്തോലിക പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിലും സഭയുടെ തക്സാകളിലും ക്രമങ്ങളിലും സ്ഥിര പാരമ്പര്യങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴിയാകുന്നു. വി. വേദത്തിൻെറ കാതോലിക അർത്ഥത്തിനു സഭാംഗങ്ങൾ ഇവയിലുന്മേലാണു ആശ്രയിക്കുന്നതു.

(തുടരും)

എന്റെ പച്ചപ്പരമാൎത്ഥം.

(സ. ഭ്രാ)

അല്ലെ, കേട്ടില്ലെ, ഒരു വൎത്തമാനം! പുതിയ "റോമാറീത്തുവിത്തും" കൊണ്ടു ചില രഹസ്യ ഏജണ്ടുമാർ മലങ്കര സഭയിൽ ചുററുന്നുണ്ടത്രേ. അവരെക്കണ്ടാൽ തിരിച്ചറിവാനാണ് വലിയ വിഷമം. വേഷവും നടത്തവുമെല്ലാം പച്ചസുറിയാനിക്കാരുടേതുതന്നെ. പക്ഷെ, വിശ്വാസപരിമാണത്തിനുള്ള "തെൎമോ മീററർ" വച്ചു നോക്കുമ്പോളാണ് ഇക്കൂട്ടൎക്കു കഠിനമായ റോമാപ്പനി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നതു. ഇത്തരക്കാരിൽ ചില പട്ടക്കാരും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പലരും മൂക്കിൽ വിരൽ തള്ളിയേക്കാം.

മലങ്കര സുറിയാനി സഭാചരിത്രത്തിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രാധാന്യം അൎഹിക്കുന്ന ഒരു ദേവാലയമാണു എന്റെ സ്വദേശത്തുള്ളതു. അവിടത്തെ ഇടവകപട്ടക്കാരിലൊരാൾ—ജനസമ്മതനല്ലെങ്കിലും ഒട്ടും അപ്രധാനനല്ലാത്ത ഒരു മാന്യവൈദികൻ— സ്ഥലത്തെ ഒരു പൌരപ്രധാനി— ആധുനിക മെത്രാൻ ഭാഗത്തിന്റെ ഒരു നേതാവു—പോരെങ്കിൽ പുതിയ "മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ കമ്മററി" മെമ്പ്രന്മാരിൽ ഒരാൾ— (എന്തിനേറെ പറഞ്ഞു വായനക്കാരെ മുഷിപ്പിക്കുന്നു) അദ്ദേഹത്തിനും "റോമാപ്പനി" ബാ—ധി—ച്ചു! എന്നുതന്നെയുമല്ലാ പനി മൂൎഛ്യാവസ്ഥയിലെത്തി ഇപ്പോൾ ജ്വരമായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു! എന്നാൽ അച്ചൻ ബോധരഹിതനായി "പനിപ്പിച്ചു" പറവാൻ തുടങ്ങിയതു രണ്ടുമൂന്നാഴ്ച മുമ്പു വി. കുൎബ്ബാന മദ്ധ്യേ മദ്ബഹായിൽനിന്നു കൊണ്ടാണ്. അപ്പോളാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ റോമാപ്പനി ജ്വരമായിപ്പരിണമിച്ച പരമാൎത്ഥം ഇടവക ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞതും.

ഒരിക്കലും പ്രസംഗം പറയാത്ത നമ്മുടെ അച്ചനവൎകൾ പ്രസംഗത്തിനായി ഗാത്രവും തലയും മുറുക്കി കണ്ഠശോധനയും ചെയ്തു തയ്യാറെടുത്തു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ പലരും ജിജ്ഞാ

സുക്കളായി വാഴും പൊളിച്ചിരുന്നപോയതിൽ അതിശയിപ്പാനില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അച്ചൻ പ്രസംഗിപ്പാനല്ല, "പനിപ്പിച്ച" പറവാനാണ് തുടങ്ങുന്നതെന്നുണ്ടോ ഇടവക ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു! "ബഥനിയും കൂട്ടരും റോമാ സഭയെ ആശ്ലേഷിച്ചത് സന്ദർഭോചിതവും എല്ലാംകൊണ്ടും അഭിമാനകരവും അഭിനന്ദനീയവുമായിപ്പോയെന്നും, നാമും അവരുടെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ (!) പ്രവൃത്തിയെ പിന്തുടരുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും, പുതിയ റീത്തുപ്രസ്ഥാനം സർവ്വപ്രകാരേണ നമുക്കനുകൂലമാണെന്നും, റോമാ സഭയിൽ ചേർന്നാൽ പട്ടക്കാർക്ക്, വിശിഷ്യാ മേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് വരുമാനവും ബഹുമാനവും ഗതമടങ്ങ വർദ്ധിക്കുമെന്നും, മററുമാണ് അച്ചന്റെ "പനിപ്പിച്ച" പ്രസംഗത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

ഇതിനുംപുറമെ അച്ചനവർകൾ "റോമാച്ചാട്ട" ത്തിന്നായി തയ്യാറെടുക്കുകയാണെന്നും, തന്നോടൊന്നിച്ച ചാടുവാൻ പലരേയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുമാണ് അറിയുന്നതു. "മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ കമ്മററി" മെമ്പർ ചെയ്യുന്ന "ഡ്യൂട്ടി"യെന്താ കൊള്ളാമോ? ഇക്കൂട്ടർക്ക് മെമ്പർസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നവരെയാണ സ്തുതിക്കേണ്ടതു! പക്ഷെ, "ഊമരിൽ കൊഞ്ഞൻ സർവ്വജ്ഞൻ" എന്നായിരിക്കാം അവരുടെ സമാധാനം

ഏതായാലും എന്റെ അച്ചാ! റോമാസഭയെ അഭയം പ്രാപിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലാത്ത ചിലർ മലങ്കര സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഇനിയും ഉണ്ടായിരുന്നേക്കാം. അവർ അവരുടെ നില നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. അച്ചനെന്തിനാണീ "ഉരുള മറിച്ചിൽ" മറിയുന്നതു? വല്യ വാലുപോയ കുറുക്കന്മാരും അച്ചനെ പറഞ്ഞിളക്കിയിട്ടുണ്ടാവും. ആവശ്യപ്പെടുന്നപ്രകാരം എളു റീത്തും കണ്ണും മൂക്കുമടച്ചു അനുവദിക്കാനും മററുമുള്ള ദാരിദ്ര്യം ഇന്നു റോമാ സഭയ്ക്കില്ല, അച്ചാ! അച്ചനിതുകൊണ്ടൊന്നും അശേഷം കലുങ്ങണ്ട. "ചോററുവേദം" അന്വേഷിക്കാതെ സത്യവിശ്വാസം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾക. അതാണ് അഭിമാനം. അതാണ രക്ഷാകരം.

പ്രിയ വായനക്കാരെ! ഇതിന്റെയെല്ലാം അർത്ഥം എന്താണു? "കുഞ്ഞാട്ടിന്റെ വേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടു കടിച്ചു ചീന്തുന്ന ദുഷ്ടചെന്നായ്ക്കൾ" നമ്മുടെയിടയിൽ ധാരാളമായി കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദാസ്കറിയോത്തായേപ്പോലെ സഭയെ ഒററിക്കൊടുക്കുന്ന സമുദായദ്രോഹികളും മതവിദ്വേഷികളുമായ പട്ടക്കാരായ അനവധി "പട്ടാളക്കാർ" മലങ്കര സഭയിൽ എഴുന്നീററിട്ടുണ്ടു. വേഷപ്പകിട്ടിലോ, കപടതന്ത്രങ്ങളിലോ, മായാപ്രസംഗങ്ങളിലോ, ആരും വീണുപോകരുതെ. "ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ച വിശ്വാസങ്ങൾക്കെതിരായി ഒരു ദൈവദൂതൻ തന്നെ വന്നു പ്രസംഗിച്ചാലും അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ," എന്നത്രേ വി. പൌലൂസപ്പോസ്തോലൻ നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതു. ശത്രുമിത്രങ്ങളെ തിരിച്ചറിവാൻ പ്രയാസമുള്ള ഇക്കാലത്തു നാം വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഭയിൽ പലേ പട്ടക്കാൎക്കും കഠിനമായ "റോമാപ്പനി" ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഈ സാംക്രമികരോഗം കാട്ടുതീപോലെ പടൎന്നുപിടിപ്പാനും തുടങ്ങീട്ടുണ്ടു. ഈ മഹാ അഗ്നിയെ കെടുത്തുന്നതിനു സത്യവിശ്വാസത്തിനു മാത്രമേ കഴിവുള്ളു. ഇതു നമ്മിലേക്കു ധാരാളമായി ചൊരിയുന്നതിനുവേണ്ടി എന്നോടൊപ്പം നിങ്ങളും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.

സണ്ടേസ്ക്കൂൾ അദ്ധ്യാപക യോഗങ്ങൾ.

മഴുവന്നൂർ സെന്റർ സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപക സംഘത്തിന്റെ നാലാമത്തെ യോഗം കന്നി 28-ാംനു- ശനിയാഴ്ച മഴുവന്നൂർ പള്ളിഹാളിൽ വച്ചു ദിവ്യശ്രീ പി. എം. തോമസ് കത്തനാർ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഭംഗിയായി നടന്നിരിക്കുന്നു. റിപ്പോർട്ടുവായന, ഗുണദോഷനിരൂപണക്ലാസ്, പ്ര

സംഗം മുതലായവക്ക ശേഷം ധ്യാനം നടത്തുകയും 29-ാംനു- ഞായറാഴ്ച അദ്ധ്യാപകന്മാർ കുമ്പസാരിച്ചു വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു.

* * * * * * *

വാളകം സെൻററിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഒരു ധ്യാനയോഗം തുലാം 5-ാംനു- ശനിയാഴ്ച കന്നയ്ക്കാൽ പള്ളിയിൽ വച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു. അസോസേഷ്യൻ സിക്രട്ടറി മിസ്റ്റർ കെ. കെ. അയ്പോര ബി. ഏ. യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന എന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണു. അന്നേദിവസം ധ്യാനവും കുമ്പസാരവും കഴിഞ്ഞു ഞായറാഴ്ച വിശുദ്ധ കുബ്ബാന അനുഭവിച്ചു എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു.

* * * * * * *

അങ്കമാലി സെൻററിൽപെട്ട സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകസംഘത്തിൻെറ 52-ാമത്തെ യോഗം തുലാമാസം 6-ാംനു- ഞായറാഴ്ച മേയ്ക്കാട്ട ശ്രീയേശുവിലാസം സണ്ടേസ്കൂൾ ഹോളിൽ വെച്ചു ദിവ്യശ്രീ സി. വറുഗീസ് ശെമ്മാശൻ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഭംഗിയായി നടത്തിയിരിക്കുന്നു.

* * * * *

പുത്തൻകുരിശു സെൻററിലെ 19‌0-ലെ 3-ാമത്തെ അദ്ധ്യാപകയോഗം തുലാം 12-ാംനു- ശനിയാഴ്ച നീറാമ്മുകളേൽപള്ളിയിൽവച്ചു ദിവ്യശ്രീ കെ. ഐ. ജോസേഫ് കത്തനാർ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഭംഗിയായി നടത്തിയിരിക്കുന്നു. ദിവ്യശ്രീ സി. വി. അബ്രഹാം ശെമ്മാശൻ അവർകളുടെ പ്രസംഗം യോഗത്തെ പൂർവ്വാധികം വിജയകരമാക്കിത്തീർത്തു എന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു.

* * * * * * *

കുന്നംകുളം സെൻററിലെ അദ്ധ്യാപകയോഗം തുലാം 13-ാംനു- ഞായറാഴ്ച ദിവ്യശ്രീ ചെറുവത്തൂർ മത്തായികത്തനാർ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കുന്നംകുളം മാർ സ്തോത്തോസ് ഹോളിൽവെച്ചു ഭംഗിയായി നടത്തപ്പെട്ടു. ഗ്രൂപ്പ് ഇൻസ്പെക്ടർ ററി. പി. ഇട്ട്യേര മാസ്റ്റർ അവർകൾ "സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാ

പകന്മാരുടെ ചുമതലകളെ” സംബന്ധിച്ചും പി. ററി. ഇട്ടൂപ്പു മാസ്റ്റർ അവർകൾ സണ്ടേസ്ക്കൂളുകളിൽ മതസംഗതികൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൻെറ പ്രാധാന്യതയെ സംബന്ധിച്ചും ഓരോ പ്രസംഗം പറകയുണ്ടായി.

—:o:—

മലങ്കര സണ്ടേസ്ക്കൂൾ

അസോസ്സിയേഷ്യൻ പംക്തി.

—:o:—

1. അദ്ധ്യാപകപരീക്ഷ.

കന്നിമാസത്തിലെ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച തീയ്യതിയെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി, അദ്ധ്യാപകപരീക്ഷ വരുന്ന മേടമാസത്തിലേക്കു നീട്ടിയിരിക്കുന്നു. കൃത്യമായ തീയ്യതി പിന്നാലെ അറിയിക്കുന്നതാണ്.

ഇപ്പോൾ അപേക്ഷ അയച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ കൂടുതൽ വിഷയങ്ങൾക്കു ചേരുവാനും, പഠിക്കാൻ സമയമില്ലായ്കയാൽ ചേരാതിരിക്കുന്നവർക്കു എതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിനെങ്കിലും ചേരുവാനും, സൗകര്യമുണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണു നീട്ടിയിരിക്കുന്നതു.

എല്ലാ അദ്ധ്യാപകന്മാരും ഈ കാൎയ്യത്തിൽ ഇനിയെങ്കിലും ഉണരുവാനപേക്ഷ. 1931 മകരം 30 നു-യ്ക്കു മുമ്പു ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അപേക്ഷ അയയ്ക്കണം.

N. B. മുൻപരസ്യത്തിൽ ഒന്നാംഭാഗത്തിനുള്ള വിഷയവിവരത്തിൽ “അദ്ധ്യാപനസഹായി” എന്ന പുസ്തകം ചേൎത്തിട്ടുണ്ടു. ആ പുസ്തകം പ്രത്യേകം പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും കൂടി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

—*:☺:*—

മലങ്കര സണ്ഡേസ്കൂൾ അസോസിയേഷ്യൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായുള്ള വാർഷീകപരീക്ഷയുടെ
പ്രോഗ്രാം 1930

ക്ലാസ്സ	1930 ധനു 15-ാംനു- ഞായറാഴ്ച	സമയം P. M.	1930 ധനു 22-ാംനു- ഞായറാഴ്ച	സമയം P. M.
ഏഴ	നടപ്പുകളുടെ പുസ്തകവും മതസംഗതിയും	2മണിമുതൽ 5മണിവരെ	സഭാചരിത്രവും യാക്കോബിന്റെ ലേഖനവും	2— 5
ആറ	നടപ്പുകളുടെ പുസ്തകവും മതസംഗതിയും	2— 5	സഭാചരിത്രവും ഫിലിപ്പിയ ലേഖനവും	2— 5
അഞ്ചു	നമസ്കാരവും പുതിയ നിയമവും	2— 4.30	പഴയനിയമവും മതസംഗതിയും	2 – 4.30
നാലു	നമസ്കാരം, പുതിയനിയമം, കുർബാനക്രമം	2— 4.30	പഴയനിയമം, ചോദ്യോത്തരം, പെരുന്നാളുകൾ	2— 4.30
മൂന്നു	പുതിയനിയമം, കുർബാനക്രമം, നമസ്കാരം	2— 4	പഴയനിയമം, ചോദ്യോത്തരം, പെരുന്നാളുകൾ	2— 4
രണ്ടു	വേദകഥകൾ	2— 4	നമസ്കാരവും ചോദ്യോത്തരവും	2— 4
ഒന്നു	നമസ്കാരവും ചോദ്യോത്തരവും	2— 3.30	വേദകഥകൾ	2— 3.30
ശിശു	നമസ്കാരവും വേദകഥകളും	2— 3.30	....	

മ. സ. അ. ആഫീസ് മുളന്തുരുത്തി. 1930 തുലാം 30. കെ. പൈ. അയപ്പോര, ജോയിന്റെ സിക്രട്ടരി

"ബഥനിയുടെ വഞ്ചന"

—:*:—

(പട്ടശ്ശേരിൽ പൌലൂസ് മാപ്പിള)

ഉദ്ദേശം രണ്ടുവർഷത്തോളമായി ഞാൻ സഭാസംബന്ധമായ വാദപ്രതിവാദരംഗത്തിൽനിന്നും നിശ്ശേഷം പിൻവലിഞ്ഞിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആധുനിക കാലത്തു എൻെറ മാതാവായ സുറിയാനി സഭയെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വിഷമാവസ്ഥയിൽ "ഞാനേതും അറിഞ്ഞില്ലാ എൻെറ നാരായണ" എന്ന ഭാവേന മൌനം ദീക്ഷിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത അപരാധമായിരിക്കും എന്ന കരുതലാണു വീണ്ടും എൻെറ പേനയെ ഒരു വിഷയത്തിനു തന്നെ ചലിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ നിബ്ബന്ധിതനായതു. ബഥനിക്കാരുടെ മതം മാററത്തേയും അതിനു അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ സംഗതികളെയുംസംബന്ധിച്ച സുറിയാനി സഭാമണ്ഡലത്തിൽ ഇപ്പോൾ ധാരാളം വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നതുകൊണ്ടു അതു സംബന്ധമായിതന്നെ ഞാനും പ്രതിവാദിക്കേണമെന്നുദ്ദേശിക്കാതെ, സുറിയാനി സമുദായത്തിൽ "കാഹളം" മുഴക്കി വഴക്കുണ്ടാക്കുവാൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്ന ആധുനിക എഴുത്തച്ഛൻ പുലിക്കോട്ടു റമ്പാച്ചൻ അവർകളും മററുംകൂടി ഈയിടെ പുറപ്പെടുവിച്ച "കുഴൽ കണ്ണാടി"യിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ചില വഞ്ചനകളെ ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തേണമെന്നു മാത്രമേ തല്ക്കാലം ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു. എന്നാൽ ലേഖനവിഷയത്തിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പായി റോമ്മാസഭയിൽ മാത്രമേ രക്ഷയുള്ളു മററുള്ളവക്കില്ലാ എന്നു ജുഗുപ്സാവഹമായ വിധം കൊട്ടിഘോഷിച്ചുവരുന്ന പട്ടക്കാരുടെ സംഖ്യ ഈയിടെയായിട്ടു ക്രമാതീതമായി വദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവക്കു തങ്ങളുടെ ആ പ്രസ്താവനയിൽ എത്രമേൽ വിശ്വാസവും സ്ഥൈര്യവും ഉണ്ടെന്നു കാണിപ്പാൻ ഉദ്ദേശം 28 കൊല്ലംമുമ്പു ജമ്മനിയിലുണ്ടായ ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു അക്കാലത്തു ഒരു ജമ്മൻപത്രം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതു താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

"ബവേറിയ എന്ന ദേശത്തു ഒരു പട്ടണത്തിലെ ഒരു റോ

മ്മാപള്ളിയിലെ വികാരി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ റോമ്മാസഭയോടു ഭിന്നിച്ചു നില്ക്കുന്ന പഴയക്കൂറുകാർ അഥവാ പഴയ കാതോലിക്കർ * എല്ലാം നരകത്തിൽ പോകുന്നതാണ. ഞാൻ ഈ പറഞ്ഞതു സത്യമല്ലെങ്കിൽ സാത്താൻ എന്നെ ആ സ്ഥലത്തേക്കുകൊണ്ടുപോകട്ടേ"യെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഗൌരവത്തോടു പ്രസംഗപീഠത്തിൽ അടിച്ചപ്പോൾ അതിന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പുസ്തകം താഴെ വീണു. ഈ സമയത്തു പ്രസംഗപീഠത്തിന്റെ കീഴിൽ ഒരു അമേരിക്കനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യനായ ഒരു കാപ്പിരിക്കൊച്ചനും ഇരുന്നിരുന്നു. കാപ്പിരിയെ പാദ്രി കണ്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ലാ കാപ്പിരിയുടെ മുഖമായപോലും അതിനുമുമ്പു അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലാ. താഴെ വീണ പുസ്തകമെടുത്തു കൊടുപ്പാൻ യജമാനൻ ആംഗ്യംകാണിച്ചതനുസരിച്ചു കൊച്ചൻ പുസ്തകമെടുത്തു പ്രസംഗപീഠത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ആ സ്വരൂപം സാക്ഷാൽ പിശാചു തന്നെയെന്നു പാദ്രി തെററിദ്ധരിക്കയും അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു നരകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഭാവിക്കയാണെന്നു കരുതി താൻ മുമ്പു പഴയ കാതോലിക്കരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതു അബദ്ധമെന്നുക്കരുതിക്കൊണ്ടു "പഴയ കാതോലിക്കരിലും നല്ല മനുഷ്യർ ഇല്ലെന്നില്ല"യെന്നു പറഞ്ഞു. ഇത്രയും പറഞ്ഞു പിശാചിന്റെ നേരെ വീണ്ടും നോക്കിയാറെ അവൻ സാവധാനത്തിൽ അടുത്തു വരുന്നതുകണ്ടു വീണ്ടും ഭയന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "പഴയ കാതോലിക്കരെല്ലാം നമ്മേക്കാൾ നല്ലവരാണ,

---

* ഇവിടെ പഴയക്കൂറുകാർ അഥവാ പഴയ കാതോലിക്കർ എന്നു പറയുന്നതു പാപ്പായുടെ തലയിൽ അപ്രമാതിത്വവരം അഥവാ റോമ്മാസഭയിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ കർദ്ദിനാളായ ന്യൂമാൻ പറയുംപ്രകാരം "ഈ വല്ലാത്ത ആപത്തു" കെട്ടിവയ്ക്കുവാൻ 1870—ൽ വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ്സിൽ വച്ചു പാപ്പാപക്ഷവാദികൾ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ സാഹസത്തേയും ഭയങ്കരത്വത്തേയും സ്മരിച്ചു അതിനോടു മുക്തകണ്ഠം എതിർത്തുനിന്ന ആ സഭയിൽപ്പെട്ട പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ അനേകം ബിഷോപ്പന്മാരേയും മററും കഴുത്തിനുപിടിച്ചു വെളിക്കു തള്ളുകയും അതിങ്കൽ അവിടെവച്ചു റോമാസഭ രണ്ടായി പിരിയുകയും പാപ്പാ പക്ഷവാദികളെ പുത്തൻക്കൂററുകാർ അഥവാ പുതിയ കഥോലിക്കർയെന്നും മറുപക്ഷക്കാരെ പഴയക്കൂററുകാർ അഥവാ പഴയ കാതോലിക്കർയെന്നു വിളിച്ചു വരികയും ചെയ്തു.

അല്ലെങ്കിൽ സാത്താൻ എന്നെ കൊണ്ടുപോകട്ടെ"യെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും താൻ കണ്ട സാത്താൻ പിൻമാറാതെ പുരപ്പുറത്തിന്റെ ഗോവണി കയറി അടുത്തപ്പോൾ പാദ്രി മോഹിച്ചു വീണുപോയി. ബോധംവീണ മററുള്ളവർ യഥാൎത്ഥം പറഞ്ഞപ്പോൾ മാത്രമാണു ആ സ്വരൂപം സാത്താൻ അല്ലാ ഒരു മനുഷ്യൻതന്നെയായിരുന്നുയെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു മനസ്സിലായതു."

നമ്മുടെ വേഷധാരികളുടെ കുഴൽകണ്ണാടിയിൽ, സുറിയാനി സഭയുടേയും റോമ്മാസഭയുടേയും വിശ്വാസവിഷയത്തിൽ പറയത്തക്ക യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഇല്ലായ്കയാൽ സ്വന്തമാതാവിനെ പരിത്യജിച്ചു സമ്പന്നയായ മറെറാരുവളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ എന്താണു അബദ്ധമുള്ളതുയെന്നാണു അവർ ചോദിക്കുന്നതു. ലോകാവസാനം അടുത്തു വരുന്നതുകൊണ്ടു ബഥനിപ്രവൃത്തികളുടെ ഇതുപോലെയുള്ള മനസ്ഥിതിക്കാർ വൎദ്ധിച്ചു വരുവാൻ എളുപ്പമുള്ളതുകൊണ്ടും, വിശ്വാസ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യാസം ഇല്ലായിരുന്നുയെങ്കിൽ അവൾ എത്രതന്നേ വേശ്യയായാലും സമ്പന്നയാകയാൽ പതിവ്രതയായ സ്വന്ത മാതാവിനെ ഉപേക്ഷിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനു നിൎവ്വാഹമില്ലാതെയായിട്ടാണു കാണുന്നതു. കാരണം വിശ്വാസ വിഷയത്തിലും അവൾ അതുപോലെതന്നെ വ്യഭിചരിക്കപ്പെട്ടുപ്പോയിയെന്നു പിന്നാലെ വരുന്ന ലേഖന പരമ്പരകളിൽനിന്നും നന്നായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു. (തുടരും)

റോമാസഭയുടെ വിശ്വാസ പിശകുകൾ.

എഫ്. പി.

(സുറിയാനിയിൽനിന്നു തൎജ്ജമ)

1. പരിശുദ്ധറൂഹായുടെ പുറപ്പാടു.

പരിശുദ്ധ റൂഹാ പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള റോമാസഭയുടെ വിശ്വാസം സുവിശേഷത്തിനും ആദ്യസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന്നും വിപരീതമാകുന്നു.

"എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവായി എന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അയക്കുന്ന ആശ്വാസപ്രദൻ വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷിപ്പെടുത്തും" (യോഹ 15: 26) ഈ വാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിശുദ്ധ സഭ ഇന്നേയോളം ഏറ്റുപറയുന്നപ്രകാരവും പൊതു സുന്നഹദോസുകളാൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട പ്രകാരവും പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെ പുറപ്പാടു പിതാവിൽനിന്നു മാത്രമാകുന്നു എന്നു ഉറപ്പായും പരമബോധമായും ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ റോമാസഭ ഈ കർത്തൃവാക്യത്തേയും ദിവ്യ നിർണ്ണയത്തേയും ഭേദപ്പെടുത്തി. ഈ വിപരീതത്തിനു വേണ്ടി പ്രതിവാദിപ്പാൻ ആവശ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ തങ്ങളോടു ചേരുന്നവരെ വഞ്ചിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കയും ചെയ്തു. അവർ ഉപദേശിക്കുന്നതു "പുറപ്പെടുക" എന്നും "അയക്കുക" എന്നും ഉള്ള പദങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ ആകുന്നു എന്നത്രെ. എന്നാൽ "പുറപ്പെടുക" എന്ന പദം ഒന്നിനേയും "അയക്കുക" എന്ന പദം മറ്റൊന്നിനേയും ആണു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു കാര്യ്യവിവരമുള്ള എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ "പുറപ്പാട്" പുറപ്പെടുന്നതിനേയും "അയയ്ക്കൽ" പുറപ്പെട്ടതിനു ശേഷം അയയ്ക്കുന്നതിനേയുമാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു. കുസ്തന്തീനോസിലെ രണ്ടാമത്തെ സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസ് ഇങ്ങിനെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (റോമാക്കാർ 1888-ൽ അവരുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള "സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസുകളുടെ പുസ്തകം" 35-ാംപുറം നോക്കുക)

ഒമ്പതാം നൂററാണ്ടുവരെ റോമാസഭയും ഇങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുകയും ഏറ്റുപറകയും ചെയ്തുപോന്നിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു പുത്രനിൽനിന്നും കൂടെ പുറപ്പെടുന്നു എന്നു മതവിപരീതിയായ ലൂക്കിയോസ് ഉണ്ടാക്കിയ ഇടത്തൂടിനെ 808-ാമാണ്ടു വാണിരുന്ന മൂന്നാമത്തെ ലെയോൻപാപ്പാ അംഗീകരിച്ചില്ല. പൂർവ്വീക വിശ്വാസം വ്യത്യാസംകൂടാതെ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നായി ലത്തീൻ, ഗ്രേക്ക് എന്ന രണ്ടു ഭാഷകളിൽ പ്രസ്തുത പൂ

ർവ്വീക വിശ്വാസകാനോൻ രണ്ടു വെള്ളി പലകകളിന്മേൽ അദ്ദേഹം എഴുതിപ്പിച്ചു റോമാ പള്ളിയിൽവെച്ചു. 872-ൽ വാഴ്ച ഏററ എട്ടാം യോഹന്നാൻ പാപ്പാ തന്റെ സ്ഥാനാരോഹണാനന്തരം മൂന്നാം കൊല്ലത്തിൽ 383 എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ (എല്ലാവരും പാശ്ചാത്യർ) ചേൎന്ന ഒരു സുന്നഹദോസു കൂട്ടി വിശേഷാൽ ചേൎത്ത ഈ ഭാഗം ഉപേക്ഷിക്കയും പൂൎവ്വീക വിശ്വാസ നിശ്ചയത്തോടു എന്തെങ്കിലും കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരേയും ശപിക്കുകയുംചെയ്തു. *(അൽജവാഹർ അൽഫക്രിയഥ് പിൽ ഋ ല്ലഥ് അൽ ഇൻ ബഥാക്കിയഥ് എന്ന പുസ്തകം 7-ാംഭാഗം) ഈ പാശ്ചാത്യ സുന്നഹദോസിലെ ശാപത്തെയും നിശ്ചയങ്ങളേയും നാം കണ്ടുവല്ലോ. അവയെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയതു അതിന്റെ കാനോനാകളെ വിശ്വസിക്കയും അതിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ ഏററു പറകയും ചെയ്യുന്ന റോമാക്കാർ തങ്ങളുടെ ആദ്യ സഭയിൽനിന്നും കൂടെ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നാകുന്നു. അതായതു രണ്ടാം സാൎവ്വത്രിക സുന്നഹദോസിൽ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ വിശ്വാസനിയമം ഒഴിച്ചു വേറൊരു നിയമം ധിക്കാരമായി എഴുതുകയോ ആ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മാന്യതയേയും വിശ്വാസ സമ്മതത്തേയും അവഗണിച്ചു അതിനെ വിശ്വാസ നിശ്ചയം എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുകയോ, വിശ്വാസികളുടേയും ഇടത്തുട്ടുകാരിൽനിന്നു നമ്മിലേക്കു തിരിയുന്നവരുടേയും ഉപദേശത്തോടു കൂട്ടുകയോ പൂൎവ്വീക നിശ്ചയത്തെ അധികമായിട്ടോ അല്പമായിട്ടോ അശുദ്ധമാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവൻ പൌരോഹിത്യഗണത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നാൽ മുഴുവനായി മുടക്കപ്പെട്ടു തള്ളപ്പെടുകയും അത്മേനി ആയിരുന്നാൽ ശപിച്ചു മഹറോൻ ചൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യപ്പെടുമെന്നാണു.

വിശ്വാസ കാനോനാകളോടു ഇങ്ങിനെ ചിലതു കൂട്ടുകയാൽ ഇപ്പോഴത്തെ റോമാക്കാർ എല്ലാവരും ശാപത്തിന്റേയും മഹറോന്റേയും കീഴാകുന്നു എന്നു പൂൎവ്വീകമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഈ സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇങ്ങിനെ കൂട്ടിച്ചേൎത്തതു റോമാസഭയിൽ കാനോനികമായി

* "പുറപ്പാടിന്റെ കാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ"

നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. 999-ൽ ബെനഡിക്ട് പാപ്പാ ഈ ഇടത്തുടിനെ പരസ്യമായി ഏററുപറഞ്ഞ് സ്വീകരിക്കുകയും ഇങ്ങിനെ പിന്നീടു റോമാസഭ മുഴുവനും ഇതു വ്യാപിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. (തുടരും)

കുറിപ്പുകളും വാത്തകളും.

കൈപ്പററി: ഇമ്മട്ടി മാത്യു ജോസെഫ അവർകളാൽ രചിക്കപ്പെട്ട "ഭ്രാതൃസ്നേഹം" എന്ന പുസ്തകവും തൃക്കോതമംഗലം ശർബിൽദയറാ വകയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള "മാർ ശർബിൽ ദയറായുടെ ജീവചരിത്രവും" നന്ദിയോടെ കൈപററിയിരിക്കുന്നു.

കൊലചെയ്തു: ചൈനായിൽ കവച്ചക്കാർ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരുന്ന മിസ് ഹാരിസൺ, മിസ് നെററിൽട്ടൻ എന്ന മിഷ്യണറി സ്ത്രീകളെ കൊലചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പ്രസിഡണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനിയായി: ചൈനായിലെ ദേശീയ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായ ചിയാങ്ങ്—കെയ്—ഷേക്ക് അവർകൾ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രതിനിധിയുടെ ശീമയാത്ര: മൂസൽസുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിപ്പാനായി മലങ്കരെ അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ യൂലിയോസുബാവാ തിരുമനസുകൊണ്ടു മൂസലിലേക്കു ഉടനെ പുറപ്പെടുന്നതാണു.

മണ്ണൂർ കൺവൻഷ്യൻ: വരുന്ന ധനു 5, 6, 7, 8 എന്നീതിയതികളിൽ മണ്ണൂർ പള്ളിപ്പറമ്പിൽവെച്ചു കണ്ടനാട്ടു ഭദ്രാസന ഇടവകയുടെ നി. വ. ദി. ശ്രീ. ഔഗേൻ മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സുവിശേഷപ്രസംഗ മഹായോഗങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നതാണെന്നും പ്രധാന പ്രാസംഗികന്മാർ ദിവ്യ ശ്രീമാന്മാരായ പുത്തൻവീട്ടിൽ യാക്കോബുകത്തനാർ, പി. ജെ. തോമാസ് ശെമ്മാ

ൽൻ എം. എ. കേളച്ചന്ദ്ര മക്കോസ് കത്തനാർ എന്നിവരായിരിക്കുമെന്നും ഭാരവാഹികൾ ഇവിടെ അറിവുതന്നിരിക്കുന്നു.

ധ്യാനയോഗം: വേങ്ങൂർ, മുടക്കുഴ, നെടുങ്ങപ്ര ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന യുവജന വേദാദ്ധ്യായനക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു തുലാം 1-ാംനു-യും 2-ാംനു-യും വേങ്ങൂർ പള്ളിയിൽ വെച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ധ്യാനയോഗങ്ങളിൽ യുവജനങ്ങൾ സംബന്ധിക്കയും കുമ്പസാരിച്ചു വിശുദ്ധ കുർബാന അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു.

വാർഷികയോഗം: മുളന്തുരുത്തി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് സിറിയൻ സംഘത്തിന്റെ നാലാം വാർഷികയോഗം സ്ഥലം ഗവർണ്മെന്റ് സ്കൂൾ ഹോളിൽവെച്ചു തുലാം 20-ാംനു- ഞായറാഴ്ച 2 മണിക്കു ഫാദർ മക്കോസ് അവർകൾ ബി. ഡി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മംഗളമായി നടന്നിരിക്കുന്നു. തദവസരത്തിൽ ഡാക്ടർ ഫാദർ സയിമൺ കരോട്ട്, മിസ്റ്റർ ജോസെഫ് മാസ്റ്റർ പടതോട്ടം, മിസ്റ്റർ മാത്തൻപിള്ള പാലക്കാട്ടു എന്നീ മാന്യന്മാർ "സമുദായത്തിന്റെ ജീവനാഡി-അഥവാ യുവാക്കന്മാർ" "ബാലപരിശീലനം" "യുവാക്കന്മാരുടെ ആദർശങ്ങൾ" ആദിയായ വിഷയങ്ങളെ പരാമർശിച്ചു പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി.

ഒരു പെരുന്നാൾ: നി. ധ. ദി. ശ്രീ. അങ്കമാലി, കോട്ടയം ഇടവകകളുടെ പരേതനായ മാർ അത്താനാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ ശ്രാദ്ധം തൃക്കുന്നത്തു സിമ്മാരി പള്ളിയിൽവെച്ചു തുലാമാസം 20-ാംനു- ഞായറാഴ്ച പൂർവാധികം ഭംഗിയായി കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നു. അന്നേ ദിവസം വിശുദ്ധ കുർബാന അനുഷ്ഠിച്ചതു മലങ്കരെ അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ യൂലിയോസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടായിരുന്നു. കുർബാന മദ്ധ്യേ "നിങ്ങളുടെ ഭരണക്കാരെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ" എന്ന വാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ദീർഘമേറിയ ഒരു പ്രസംഗം പറകയുണ്ടായി. കുർബ്ബാനാനന്തരം പ്രദക്ഷിണവും കബറിങ്കൽ ധൂപവും കഴിച്ചശേഷം കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം അതിഥിസല്ക്കാരവും ഉണ്ടായി.

റോമാസഭയിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞു: ബഥനി മെത്രാന്മാരുടെ അനുചരന്മാരിൽ ഒരാളും ചെവന്നിക്കുളത്തു ബഥനി പള്ളിയുടെ വികാരിയുമായിരുന്ന ഫാദർ ബർസ്ലീപ്പാ അവർകൾ റോമാസഭയിൽനിന്നു പിന്മാറി മാതൃ സഭയിലേക്കു തിരിച്ചുവ